

A Magyar Kultúra napját 24 éve ünnepeljük. Kölcsey Ferenc a korabeli kézirat szerint 1823. január 22-én véglegesítette a Himnuszt, melyet a hatóságok 1989 őszén vettek jogszabályi oltalom alá. A Himnuszra való utalás az alkotmány szövegének része lett. A Kovács Máté Városi Művelődési Központ és Könyvtár munkatársai idén, hosszú évek óta először, hajdúszoboszlói művészt kértek fel az ünnepi műsor megtartására.

Tegnap este, Ember, hova tartozol –címmel Galánfi András előadójestjét élvezhették a jelenlévők, a felújított Bocskai rendezvényközpontban. A műsorban szintetizátoron közreműködött Fazekas Csaba előadóművész.

A régi mozi zsúfolásig megtelt. A vendégeket Berényiné Szilaj Ilona, a KMVMKK igazgatónője köszöntötte, majd átadta a szót Kocsis Róbertnek, a városi kulturális bizottság elnökének, aki beszédében jól válogatott idézeteken keresztül bizonyította, milyen fontos számunkra a kultúra. „Kultúrát nem lehet örökölni. Az elődök kultúrája egykettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra meg újra meg nem szerzi magának.” mondta Kodály Zoltán. Kocsis Róbert egészen Arisztotelészig ment vissza: „A műveltség jó sorsban ékesség, balsorsban menedék.” és természetesen Klebelsberg Kunot is idézte: „A magyar hazát ma elsősorban nem a kard, hanem a kultúra tarthatja meg és teheti ismét naggyá.” (1922)
Beszédét Kölcseyvel fejezte be: „Őseink országot és szabadságot szereztek és hagytak nekünk; illő, hogy mi is szerezzünk, mi is hagyjunk valamit maradékainknak.”
Ebbe a gondolatba illik, hogy az ünnepségen a Zichy Géza zeneiskola növendékei léptek fel Mákné Simon Mária művészeti vezetésével. Az ifjú zenészek a Múltunkban a jövőnk pályázat keretében álltak össze egy népzenei produkcióra. Peterman Lili, Kaszás Hédi, Major Dóra, Molnár Nikolett, Rácz Máté, Elek Hajnalka, Zombori Szimóna és Ifj. Vetró Mihály november óta

próbálnak együtt, műsoruk nagy tapsot kapott a közönségtől.

A történészek kutatásai alapján Kölcsey 1822 végén kezdte írni a Himnuszot. Nyáry Krisztián szerint ihletője egy 1821-ben megjelent, Rimay János által írt vers volt. Kölcsey akkoriban nem írt verset, az írás valahogy még is megdobogtatta a szívét, elért a lelkéhez, amit Galánfi András különösen fontosnak tart a művészetben.

Előadó estjén Latinovits Zoltánt idézte, aki szerint mindennél többet ér, hogy „a lelked legyen a helyén!” Galánfi András, vagy, ahogy a szoboszlóiak ismerik Tusi, verseit is ebben a szellemben válogatta és adta át a közönségnek. A fantasztikus hatást Fazekas Csaba játéka tette tökéletessé. A jazz zenész remekül kötötte össze a verseket, hangolta a közönséget a következő produkcióra.

Az összhatás minden bizonnyal sokakat gondolkodásra késztetett: Ember, hova tartozol?

Írta: Kiss Klára

2014. január 23. csütörtök, 23:20

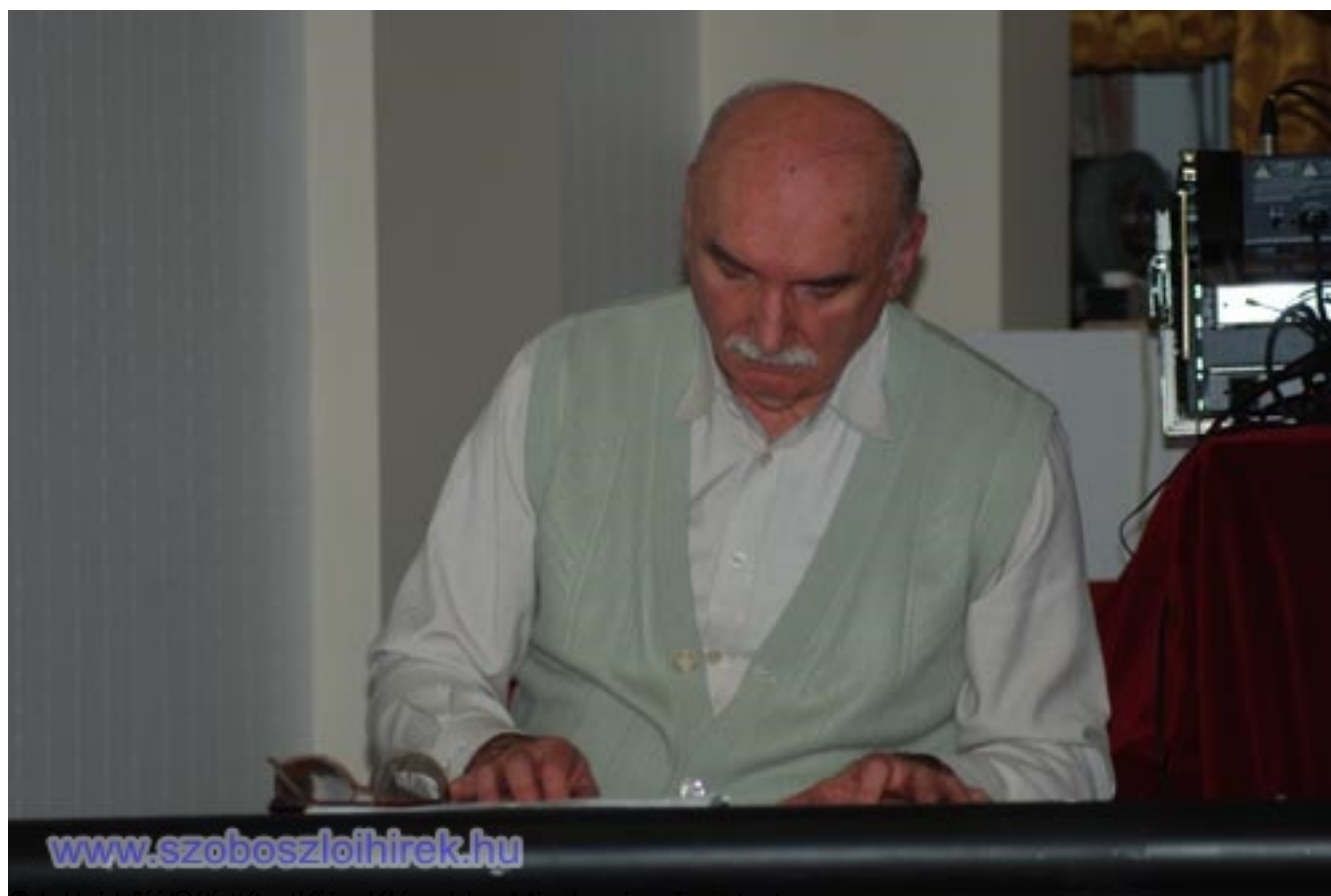
Írta: Kiss Klára

2014. január 23. csütörtök, 23:20

Írta: Kiss Klára

2014. január 23. csütörtök, 23:20

www.szoboszloi-hirek.hu - Minden jog fenntartva